

829-141
129-141

ORIGINAL DOCUMENTS IN SAFE

141

Case No. 829

Date of filing: 14 Jun 88

** AWARD - Type of Award _____
- Date of Award _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

** DECISION - Date of Decision _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

** CONCURRING OPINION of Mr Aldrich
- Date 9 Jun 88
_____ pages in English 3 pages in Farsi

** SEPARATE OPINION of _____
- Date _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

** DISSENTING OPINION of _____
- Date _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

** OTHER; Nature of document: _____

- Date _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

141

دیوان دآوری دعای ایران - ایالات متحدہ

IRAN-UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL

CONCURRING OPINION

Case No. 829

Chamber Two

شعبه دو
پرونده شماره ۸۲۹
حکم شماره ۳۶۷-۸۹۲-۲

English version
Filed on 9 Jun 1988
۱۹۹۷/۳/۱۹
نسخه انگلیسی در نام تاریخ
ثبت شده است.

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL
ثبت شد - FILED
Date 14 JUN 1988
۱۳۶۷/۲/۲۴
829

لاکھید کورپوریشن،
خواهان،

- 9 -

دولت ایران،
وزارت جنگ ایران، و
نیروی هوایی ایران،
خواندگان.

DUPLICATE ORIGINAL
نسخه برابر اصل

نظر موافق جرج اچ. آلدریچ

با حکم صادره در پرونده حاضر، غیر از رد ادعای شماره دو (د)، یعنی ادعای مبتنی بر دارا شدن بلاجهت، کاملاً موافقم. به نظر من در اینکه نیروی هوایی از خدمات لاکھید که از اواخر ژوئیه ۱۹۷۸ تا ژانویه ۱۹۷۹ ادامه داشته باخبر بوده و از آن منتفع گردیده است، کمترین تردیدی نمی‌تواند وجود داشته باشد، زیرا آن خدمات در تاسیسات نیروی هوایی انجام می‌گرفته و قبل از ژوئیه ۱۹۷۸ نیروی هوایی بابت همین خدمات لاکھید، حق‌الزحمه معتنا بهی می‌پرداخته است. آنطور که من می‌فهمم، دیوان این ادعا را به این دلیل که نفعی رسانده شده و این نفع آگاهانه قبول گردیده، رد نکرده، بلکه آن را به این دلیل مردود شمرده است که لاکھید باتصمیم به ادامه انجام خدمات، بدون اینکه قبلاً از

نیروی هوایی درخواست رسمی دریافت کرده باشد و یا اقدامی برای تقاضای انجام ترتیبات دیگر پرداخت به عمل آورده باشد، (ظاهراً" به دلایل تجاری خود) ریسک عدم پرداخت را پذیرفته است. من نمی‌توانم با این نتیجه موافقت کنم.

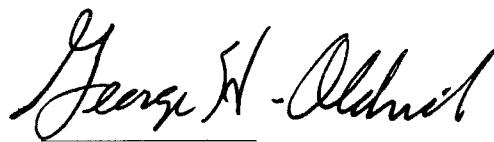
لاکهد و نیروی هوایی روابط تجاری پابرجا و ممتدی داشتند. بعلاوه، خدمات مورد بحث که بخش نسبتاً" کوچکی از این روابط کلی را تشکیل می‌داد، موضوع یک قرارداد اف ام اس قبلی بوده که لاکهد و نیروی هوایی آشکارا مایل به تجدید آن بودند. این که لاکهد در ماههایی که نیروی هوایی می‌کوشید وزارت دفاع را به تمدید قرارداد اف ام اس ترغیب نماید، اصرار نکرده که ترتیبات پرداخت دیگری داده شود، واکنش قابل درکی بوده که لاکهد نسبت به مشکلی که مشتری قدیمی‌اش با آن مواجه بوده نشان داده است، لکن انگیزه لاکهد هرچه بوده باشد، این واکنش نمی‌بایستی لاکهد را از دریافت حق‌الزحمه محروم سازد. هرکس که پس از انقضای مدت قرارداد به ارائه خدمات ادامه می‌دهد، معمولاً" مقداری ریسک عملی قبول می‌کند، لکن چنین شخصی ریسک از دست دادن حق قانونی و منصفانه خود به دریافت ارزش خدماتش را برعهده نمی‌گیرد.

با اینکه دلیل و مدرکی از تقاضای نیروی هوایی برای ادامه خدمات پس از انقضای قرارداد اف ام اس در سوابق امر موجود نیست، ولی، برای تاعید ادعای مبتنی بر دارا شدن بلاجهت به دلیل و مدرک چنین تقاضایی نیاز نیست. علاوه براین، نیروی هوایی بیش از شش ماه بدون هیچگونه اعتراضی از آن خدمات بهره‌مند شده، و مدارکی هست که حاکی است نیروی هوایی از تمدید قرارداد اف ام اس پشتیبانی می‌کرده است. دلیل و مدرکی نیست که نشان دهد که لاکهد این خدمات را به صورت هبه انجام داده و نیروی هوایی هم نمی‌توانسته است متوقع باشد که چنین خدماتی را به صورت هبه دریافت کند. نیروی هوایی می‌بایست آگاه بوده باشد که سرانجام برای پرداخت بابت آن خدمات، خواه از طریق تجدید قرارداد اف ام اس و یا به طور مستقیم در برابر لاکهد مسئول شناخته خواهد شد. از

اینرو، من معتقدم که عادلانه نیست که نیروی هوایی از مسئولیت پرداخت ارزش خدماتی که از لاکهید دریافت کرده، فرار کند.

تا آنجا که اطلاع دارم، این اولین بار است که دیوان از صدور حکم خسارت بر مبنای دارا شدن بلاجهت در شرایطی خودداری کرده است که واضح است که خواهان متحمل هزینه هایی گردیده که بازپرداخت نشده، و خواننده منافی به دست آورده که بابت آن چیزی نپرداخته و هیچ قرارداد قابل اجرایی که ناظر بر منافع تفویض شده باشد، وجود نداشته است. جای تاسف بسیار است که در "تور حفاظ" دارا شدن بلاجهت که غرض از آن جلوگیری از بیعدالتی است، سوراخی که اندازه اش معلوم نیست ایجاد کرد. ما نمی توانیم بطور قطع بدانیم که چرا لاکهید بدون وجود قرارداد معتبری به انجام این خدمات ادامه داده، لکن من نمی توانم مربوط بودن انگیزه های لاکهید را بپذیرم. کاملاً امکان دارد که لاکهید ریسک وجود مشکلات عملی در وصول حق الزحمه را پذیرفته و ممکن است به دلایل تجاری منطقی نیز چنین ریسکی را پذیرفته باشد، لکن این نظر که وی با این عمل حق قانونی و منصفانه خود را برای دریافت ارزش منافی که به نیروی هوایی عرضه کرده از دست داده، هم غیرعادلانه و هم بیسابقه است.

لاسه، به تاریخ ۱۹ خردادماه ۱۳۶۷ برابر با نهم ژوئن ۱۹۸۸

جرج اچ. آلدریج